

CROITORUL

Apare lunar în ziua de 15.

Director-redactor:
ALEXANDRU BALOSU

Braşov, 15 Mai 1933.
Redacţia şi administr.: Str. Sf. Ioan 1

Sumarul :

- E rândul cititorilor.
- Ce trebuie să ştim despre lână.
- Desvoltarea artistică a industriei de îmbrăcăminte.
- Pe marginea alegerilor pentru Camerele de Muncă.
- Chestiuni tehnice.
- Activitatea culturală a meseriaşilor croitori din Capitală.
- Palton la un rând.
- Idei profesionale.
- Portul românesc naţional în moda mondială.
- Anecdote din viaţa arbitrilor eleganţei.
- Cunoaşterea mărfii.
- Informaţiuni — Pošta redacţiei.

Abonamente:

1 an . . . Lei 240.— 1/2 an . . . Lei 120.—
Costul abonamentului se primeşte şi în mărci.

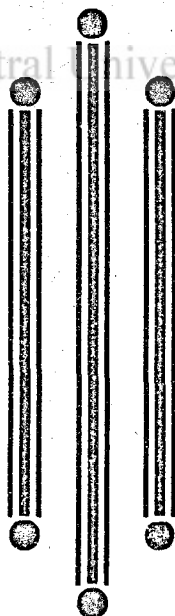
Societate pentru Industria Textilă
Fabrica de postav-Buhuși

„Buhuși”

Cea mai mare fabrică
de postav din țară.

3500 lucrători

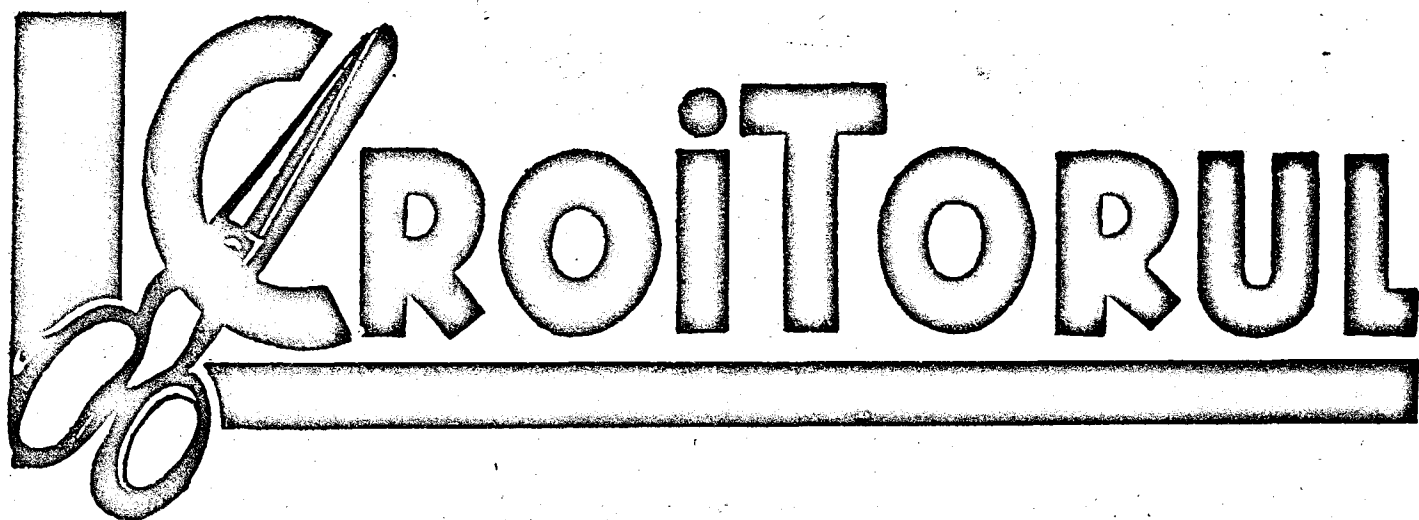
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Produce:

Kamgarn, Streichgarn, Druck, Loden, stofe de bumbac (Zeug) și stofe de mode pentru dame, etc.

Depozite în toate centrele mai mari ale Țării.

CROITORUL

Apare lunar în ziua de 15.

Director-redactor:
ALEXANDRU BALOSUBraşov, 15 Mai 1933.
Redacţia şi administr.: Str. Sf. Ioan 1

E rândul cititorilor

În ziua de azi expedim cetitorilor noştri numărul 5 al revistei noastre. Cu câteva luni înainte o ceată restrânsă de gazetari, de specialiști, acei cari și-au pus toată existența și energia lor la dispoziția propășirii breslei croitorești și-au luat greaua sarcină de a crea un puternic organ de sprijin și de luptă, înființând singurul scut al croitorimei din România, revista „Croitorul”.

Această importantă ramură a micii industrie românești, subminată de criza și de grijile momentane, croitoria, prin înființarea revistei noastre a ajuns la o stație covârșitoare pentru desvoltarea viitoare a ei.

Prin înființarea revistei „Croitorul” am dat naștere primului organ, care dela primul și până la ultimul ei cuvânt se consacră pentru apărarea intereselor vitale ale croitorimei din România, care în timpurile grele de azi vă dă sfaturi, și vă instruește a luat ființă acel organ care era de mult cerut cu prisosință de straturile generale ale breslașilor.

Revista „Croitorul”, dela primul ei număr și până-azi a schițat principiile și lozinca cari trebuiesc gravate pe frontispiciul drapelului de luptă a croitorimei din România. Abstrăgând dificultățile poștale, revista noastră a apărut la timp, iar cetitorii noștri au fost totdeauna în plăcuta situație de a putea afla dintr'o sursă bună toate problemele cari frământă azi croitorimea din România. Astfel numărul cetitorilor noștri crește în fiecare zi ce trece, iar masa devotaților a devenit imensă.

Baza propășirii colective este entuziasmul și unirea. Pe lângă aceste două atribuții ne mai trebuie însă, ca ceea ce aparține nouă să fie considerat de fapt ca proprietatea noastră.

Revista „Croitorul” este proprietatea tuturor croitorilor muncitori din România. Ea luptă pentru comunitatea acestora în fiecare cuvânt, în fiecare rând al ei. Această comunitate însă, marea masă a croitorilor cari își revindică dreptul de proprietate a revistei noastre trebuie să contribuie cu ceva, cu ceva foarte puțin la jertfele imensurabile, aduse de fondatorii revistei pe altarul intereselor generale ale croitorimei: trebuie să aboneze revista.

Fiecare croitor care are pe inimă existența branșei are sfânta datorie, ca pe lângă contribuția sa personală să mai lămurească și pe alții breslași, că fără un organ de luptă și de apărare nici propășire colectivă nici individuală nu există.

Beneficiem de ocazie ca să mulțumim tuturor breslașilor devotați, cari după apariția de al doilea număr al revistei noastre ne-au trimis prin poștă abonamentul făcând și câteva observații prețioase în legătură cu primul organ al branșei.

Rândurile de față le adresăm însă în primul rând acelor, cari nici până azi nu și-au făcut datoria breslească, economisând din orice bani câțiva lei spre a putea achita costul abonamentului, asigurând astfel nestingherita apariție a revistei noastre.

Redacția revistei „Croitorul” a ajuns la limita posibilităților de jertfe. Am angajat corespondenți de modă în marile centre din străinătate, ne-am reorganizat redacția și administrația, ridicând nivelul revistei noastre.

Ne-am făcut datoria!

Acum, este rândul cetitorilor!

**Redacția și Administrația Revistei
„Croitorul”.**

Ce trebuie să știm despre lână.

Sub numele de țesături de lână, din punct de vedere științific se înțeleg acele țesături cari sunt constituite din lână pură; totuși în practică poartă același nume și țesăturile care în afară de lână conțin bumbac, in, etc. Aceste adaosuri au diferite scopuri: câteodată trebuie să eținască marfa; altădată, chiar pentru înfrumusețarea țesăturii.

Lâna care se întrebuințează la prelucrare se împarte în două categorii: lână nouă și lână veche. Prima categorie este formată din lână nouă care n'a suferit încă nici un proces de transformare deci lână curată de oaie, păr de cămilă, etc.. pe când a doua categorie este formată din lână prelucrată, dar care prin destrămarea firelor poate fi din nou întrebuințată.

Lâna veche și lână artificială sunt considerate identice, totuși e mai bine să înțelegem prin lână veche, lână recâștigată din țesături de lână pură, iar prin lână artificială lână extrasă din țesături de lână amestecată cu bumbac, in, etc. Lână artificială se mai poate extrage din anumite plante de natură fibroasă.

Lâna are o serie de proprietăți caracteristice, încreșturile firului sunt strălucitoare, iar la

microscop, firul se prezintă solzos. Caracteristic este și mirosul pe care-l capătă lână când arde (mătasea capătă același miros), iar ceea ce rămâne după ardere are o culoare cenușie strălucitoare. Se mai distinge lână de alte fibre prin marea proprietate de-a suga apă; ea poate să sugă apă până la 50% din greutatea ei. De aceea îmbrăcămintea de lână este mult mai practică pe timp umed decât cea de bumbac. Lâna naturală se mai distinge de cea artificială prin faptul că la umezeală nu-și pierde elasticitatea și se usucă mult mai repede.

Intrucât lână sugă ușor apa fără ca totuși să se ude este important pentru comercianți să țină seamă de greutatea metrului pătrat de lână.

Prin umezeală sau prin căldură, lână se poate modela capătând forma dorită, formă care rămâne după uscare sau răcire. Fără această proprietate numită plasticitate nu s'ar putea fabrica pălăriile de păslă.

Lâna are și proprietatea de-a forma o masă omogenă; această proprietate este cu atât mai mare cu cât firele sunt mai fine și mai încreștate. Masele omogene de lână se pot obține prin simpla presare a firelor la un loc.

(Urmează.)

**Maiștri!
Croitori!
Calfe!
Modiști!
Fabricanți!**

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
singura revistă a croitorimei din
România:

„Croitorul”

care Vă apără interesele, Vă îndrumă în viață, Vă luminează și Vă dă sfaturi.

Abonamente: 1 an lei 240, 1/2 an lei 120. Costul abonamentului se primește și în mărci.

Desvoltarea artistică a industriei de îmbrăcăminte.

Cu câteva decenii înainte, pe la începutul secolului al XX-lea, activitatea croitoriei de domni și burgheze din Europa Centrală și mai ales cea din Balcan se desfășura exclusiv în orașe. În aceste timpuri, 70% din populația era reprezentată prin țărani agricultori și muncitori manuali cari purtau haine populare țesute cu mână, iar moda, țesutul și executarea îmbrăcăminte erau făcute de industria casnică.

Primitivitatea modei era deci determinată în primul rând de împrejurări economice. Agricultorii și meseriașii manuali nu erau în stare să beneficieze de moda costisitoare a Europei de pe atunci. Încetul cu încetul însă această diferență ce există între locuitorii din orașe și cei dela sate a început să dispară. Astăzi, dintre cele 350 mii locuitori ale Europei 300 de milioane port haine orășenești, cca 25 milioane se îmbracă în haine oficiale adică în uniforme, iar abia 25 de milioane de oameni și-au menținut portul lor vechi popular.

Rapida dezvoltare a sistemului de îmbrăcare se datorește pe deoparte efinirii materiilor prime, dar influența covârșitoare asupra acestui schimbări o are dezvoltarea culturii, care a transformat complectamente înfățișarea socială a Europei. Această transformare a mai fost determinată și de modernizarea intervenită în toate domeniile vieții. Modernizarea și transformarea omenirii se observă mai cu seamă la sate, unde sistemul de îmbrăcare s'a schimbat rapid, în câțiva ani. Așa spre pildă în majoritatea satelor, înainte cu câțiva ani, purtau îmbrăcăminte orășenească abea 5—6 intelectuali și câțiva meseriași sau comercianți, pe când majoritatea populației, într'un sat cca 2000 de oameni, se îmbrăcau — după cum spun ei — țărănește.

Dat fiind modernizarea portului astăzi situația este cu totul schimbată astfel încât în aceste sate nu se află decât 100—200 de agricultori bătrâni cari mai poartă portul țărănesc. Ba chiar sunt unele localități industrializate sau regiuni miniere unde a dispărut complet portul hainelor primitive.

Prin transformarea și modernizarea locuitorilor rurali e natural că și moda și croitoria de domni a primit rădăcini pe întinderi mari. Acolo, unde altădată au existat numai meseriași, cum sunt spre pildă: fierari, lăcătuși, zidari, astăzi funcționează și maeștri croitori. În România numărul maeștrilor croitori s'a dublat iar masa muncitorilor croitori este de trei ori așa mare de cum a fost înainte cu câțiva ani. Privind obiectiv situația trebuie să arătăm, că față de popularizarea rapidă a portului orășeneș, numărul maeștrilor croitor și ale muncitorilor manuali este surprinzător de redusă. Aceasta situație se

datorează faptului că o mare masă a populației, după modelul producțiilor de fabrică, a fost acaparată de industria confecțiunii.

Este destul de regretabil, că fabricația de confecțiune, care produce haine în masă predominant astăzi piața. Datorită acestei hegemonii, miile și milioanele de muncitori și țărani cari s'au lepădat de portul țărănesc, au căutat să-și acopere necesitățile din industria confecțiunii, care lucrează fără a ține seamă de regulile cele mai elementare ale modei, ale gustului și ale intereselor croitorești. De fapt nici n'ar fi putut fi la început altfel, deoarece bransa croitorească neputând să țină pașii cu transformarea atât de vertiginoasă a îmbrăcăminteii în general, n'a putut să satisfacă cerințele de consumație ale populației așa că aceasta s'a văzut nevoită a recurge la producțiile foarte desavantajoase ale confecțiunii.

În timpurile noastre, mica industrie a branșei croitorești are de rezolvat probleme importante de existență. În primul rând avem greaua însărcinarea de a recuceri masele dela industria confecțiunii. Trebuie educați, trebuie obișnuși bărbații, să-și facă îmbrăcăminte la croitori, după modă, după măsură, după comandă. Nu numai bunătața și durabilitatea materialului trebuie să determine publicul ca să se folosească de haine comandate ci faptul

că aceste haine, făcute de croitori sunt cu mult mai plăcute, mai elegante și mai comode decât hainele făcute în confecțiune

Fiecare bărbat, a cărui fizionomie are părți asimetrice sau membrele corpului sunt neregulate, trebuie să poartă haine făcute a croitori manuali, adică după comandă. Pentru aceștia, industria confecțiunii nu va putea produce niciodată haine potrivite și purtabile. Mai mult de 50 la sută ale bărbaților au greșeli și anormalități fizice. Aceștia nu pot purta decât haine executate la comandă.

Croitorimea care execută comanda trebuie să argumenteze în primul rând cu cerințele culturale, care trebuie să fie satisfăcute și la executarea hainelor.

Mica industrie de croitorie tinde spre o perfecțiune artistică. La croială, la proba, la sumedenie de mistere ale cusutului, croitorul ține cont de fizionomia, de gesturile și de atitudinile clientului. Adevăratul artist al croielii scoate în relief tot interiorul sufletesc ale clientului.

Adică haina invederează toată frumusețea aceluia care o poartă și face să dispară orice disonanță a corpului și a sufletului.

Desvoltarea culturii europene încurajează nivelarea artelor iar gustul a pătruns în păturile cele mai largi ale omenirii. Artă îmbrăcăminte orașelor mondiale a făcut adevărate minuni.

Este destul să ne plimbăm pe străzile Parisului, Londrei, la Milano, Viena, București sau Constantinopol ca să ne convingem că arta croielii a făcut egal și uniform bărbații cu diferite situații sociale.

Croitoria este adevărata artă a democrației, deoarece formează la același înfățișare pe muncitor, industriaș, comerciant, intelectual sau capitalist. În posesia unei haine elegante și de gust omul cu meseria cea mai simplă poate ocupa loc în cea mai bună societate. Multe cariere au fost create de eleganța individului, acestea fiind deci ajutate în primul rând de arta croitorului.

După toate aceste constatări trebuie să tragem concluzia că branșa croitoriei își trăiește acum cea mai mare epocă a ei. Această branșă are de rezolvat o mare problemă, trebuie să-și planteze cunoștințele și capacitățile ei artistice în generația viitoare. Trebuie să-și educe o puternică gardă, făcând-o capabilă de muncă absolut artistică. Numai astfel va fi în stare branșa noastră să-și înmulțească masa clientelei și să mențină la nivel arta croielii.

În realizarea acestei meniri epocale se pune marea problemă: cum să satisfacă cerințele clientului croitorul dela sate și din orașele mai mici, acela care nu e în stare să-și fină o magazie cu diferite assortimente de stofe. Această problemă este însă foarte mulțumitor rezolvată, deoarece în România

colecția de mostre a marelui firmă brașovene „COLLECTIO“ S. A. conține mai mult de trei sute de diferite mostre de stofe.

Cine a inventat algebra.

Invenția algebrei se atribuie geometriului Diofante dela școala din Alexandria, care a trăit în secolul al IV-lea a erei noastre. Această știință a fost cultivată și răspândită de către arabi, care i-au dat numele actual. Leonard de Piza a răspândit-o în Italia în secolul al IV-lea. De atunci a făcut progrese rapide în Europa.

Francezul Viete i se datorește, în secolul al XVI-lea, introducerea literelor din alfabet în aceste calcule matematice. Mai târziu Hariot, Girard și mai ales Descartes au mai aprofundat această știință.

De un asortiment de stofe atât de bogat nu dispune nici cea mai mare firmă de stofe din România. Totalitatea acestor stofe din colecție dau moda mondială. În posesia unei astfel de colecție croitorimea este în plăcută situație de a putea satisface orice pretenție ale clientului. Croitorul din satul cel mai ascuns, prin comandă telefonică în timp de 24 sau cel mult 48 de ore primește stofa aleasă de client astfel încât în decurs de 4 zile se poate efectua chiar și cea mai urgentă comandă.

Aceasta este cheia posibilității de dezvoltare ale croitorimei din satele mai mici sau orașele rurale. Este de prisos să mai vorbim de avantajele aceluia cari trăiesc în orașe mari și cari sunt satisfăcuți și mai rapid de această importantă firmă, livrând cu promptitudine toate materiale alese de clientul ori cărui croitor.

Acest uriaș aparat comercial a salvat croitorimea de artă, eliminând problema materialului ceea ce asigură și mai mult posibilitatea de trai, de îmbogățire și de propagare artistică ale croitorimei din România.

În rândurile conducătoare ale branșei noastre se discută cu aprindere a treia problemă a croitorimei: problema învățământului croielii. Cercurile oficiale, guvernul și ministerul muncii au ferma hotărâre să soluționeze cât se poate de grabnic această importantă problemă. După cum suntem informați, se vor crea în toate centre industriale cursuri speciale de croială, subvenționate din fondurile învățământului profesional.

Aceste cursuri vor fi împărțite în două secțiuni de câte un an.

Programul primului an va fi însușirea croielii tehnice.

În al doilea an, care va dura opt săptămâni se va preda: cunoștințele din domeniul diferitelor mode speciale, sistemele de croială ale fizionomiei asimetric, cunoștințele comerciale elementare ale meseriei, cum sunt: ținerea registrelor, corespondență etc.

Viitorul apropiat va pune deci la grave încercări branșa de croitorie. Trebuie să învățăm, trebuie să progreseăm cu timpuri. Numai astfel ne putem asigura un viitor fericit.

Cunoașterea mărții

Stofele de ață. Acele cari corespund durabilității și purtării sunt stofele de ață. La stofele acestea firele singuraticale ale țesăturii sunt ascunse, pentru-că firele de lână sunt înfășurate laolaltă cu un al doilea fir. Astfel se explică durabilitatea cea mare a stofelor de ață.

Mărfuri de tort. Cele mai principale mărfuri de tort sunt pânzele. Sunt netede, țesături de pizlă, la cari legătura nu este de recunoscut. Pânze mai fine au firele mai dese, sunt mai mult timp dârștite, ca cele mediocre sau grosolane. Pânzele ieftine au și un amestec de bumbac. Se găsesc pânze negre și vopsite.

Pe marginea alegerilor pentru Camerele de muncă

Din modul cum au decurs alegerile pentru noua instituție — Camerele de Muncă — și din rezultatele cu care au fost încheiate, se desprind unele constatări, asupra cărora este bine și folositor să ne oprim puțin.

Prima constatare, privitoare la modul cum au decurs, este de natură să fie relevată cu un sentiment de satisfacție. Atât în Capitală, cât și după știrile din celelalte orașe din țară, aceste alegeri au decurs în liniște, cu respectul libertății alegătorilor, cari au trecut în lumea veșniciei. Aceștia din urmă au fost lăsați în ocazia de față să-și doarmă nestingherii somnul, din care nu este trezire.

Alegerile pentru Camerele de muncă au marcat, așa dar, o mare deosebire în bine de alegerile pentru parlament sau pentru comună.

Să vedem oare în deosebirea aceasta un progres în viața noastră publică, o îmbunătățire a moravurilor ce stăpânesc această viață?

Din nenorocire, o astfel de interpretare optimistă nu corespunde realității. Au fost liniște și au lipsit obișnuitele presiuni și cunoscutele încercări de falsificare a rezultatelor, aducând, între alții, la vot și pe cei ce se odihnesc întru Domnul. Motivul hotărâtor este însă că acestor alegeri nu li s'a acordat de către partidele noastre politice vreun interes special și n'au fost socotite ca un nou prilej de afirmare, ca o nouă piatră de încercare a forțelor fiecărui partid.

Altcum, am fi văzut petrecându-se și acum ceea ce ni este dat să vedem la orice alegeri în care sunt angajate partidele politice cu toată organizația și puterea de care dispun.

A doua constatare ce se desprinde din alegerile de care ne ocupăm, este foarte slaba participarea alegătorilor. După calculele făcute, în Capitală, bunăoară, nu s'a prezentat nici 20 la sută din numărul celor îndreptățiți să voteze.

Cum se explică această participare redusă, mult mai redusă decât la orice alte alegeri?

Candidații cu cari am stat de vorbă, o atribue faptului că, potrivit dispozițiilor date de ministerul muncii, n'au fost în total decât două zile pentru scoaterea și ridicarea cărților de alegător.

Așa dar cetățenii în drept să voteze la acest colegiu restrâns, n'ar fi avut timpul material, pentru a-și scoate cărțile de alegător.

E foarte cu puțință ca faptul acesta să fi influențat asupra participării așa de reduse la alegeri,

făcând ca la localurile de vot să domnească mai degrabă o atmosferă de plictiseală decât de agitație.

Totuși, avem motive să credem că nu aceasta a fost singura cauză pentru care alegătorii s'au prezentat în număr așa de mic. Nu e mic numărul alegătorilor, cari și-au scos sau cărora li s'au scos cărțile, dar cari și le-au păstrat în buzunar și nu și-au dat osteneala să și exercite dreptul de vot.

De asemenea, e și mai mare numărul alegătorilor, cari nici n'au încercat să meargă și să-și scoată cărțile dela judecătoriiile respective.

Decât, toate acestea sunt fapte asupra cărora nu se poate reveni. Esențialul deocamdată este că noua instituție — Camerele de muncă — va lua ființă.

Le dorim să justifice pe deplin așteptările ce se leagă de ele.

Rezultatele definitive.

După rezultatele definitive sosite la ministerul muncii asupra alegerilor, rezultă că participarea la vot a fost în unele locuri foarte redusă. Din această cauză numai organizațiile bine închegate au putut întruni un număr suficient de voturi care să le asigure mandatele.

Cele 1040 locuri ale tuturor Camerelor de muncă se împart astfel:

500 la secția lucrători;

220 la secția funcționari;

și 315 la secția micilor patroni. Din aceste din urmă (micii patroni) Uniunea Generală a micilor industriași, de sub președinția d-lui Al. Samoil, a luat 280 de mandate. Celelalte 35 locuri au fost cucerite de grupuri răslețe sau de persoane independente.

La secția funcționarilor particulari jumătate din mandate revin Confederației generale a muncii, iar la aceea a lucrătorilor candidații Confederației generale a muncii au reușit să ia 300 de locuri din 505.

O apreciere asupra situației este dar lesne de făcut. S'au impus în țară două organizațiuni: Confederația generală a muncii și Uniunea generală a micilor industriași.

Nicăeri alegerile n'au avut o coloratură politică. Intrecerile au fost între curentele sociale. În general salariații și-au îndreptat simpatiile spre stânga iar micii patroni s'au orientat către o organizație profesională ai căror conducători sunt la centru sau chiar la dreapta.

Camerele de muncă vor avea un rol preponderent la asigurările sociale, ceea ce este foarte important. Deasemeni ele vor alege patru reprezentanți în Senat.

Chestiuni tehnice.

Ultimile progrese în domeniul tehnicii au dat loc la numeroase dispute în jurul problemei dacă nouile cuceriri sunt în folosul societății sau dacă din potrivă ele constituie un nou balast pentru omenire.

Nu numai marile industrii întrebuințează nouile procedee tehnice; ele pătrund și în atelierul ultimului meșteșugar.

Înainte, până prin veacul al 18-lea și al 19-lea, mai toate produsele se lucrau cu mâna. Se întrebuințau și înainte anumite izvoare de mișcare cum era de pildă vântul, apa sau puterea animalelor, dar ele erau foarte reduse în raport cu întrebuințarea mâinii omenești. Sculele și mașinile primitive ajutau dar nu înlocuiau mâna omului. În istoria veacurilor din trecut nu s'au înregistrat deci mari schimbări în procesul de producție. Nici mijloacele de transport nu s'au schimbat în timp de mii de ani. Se mergea pe jos sau se întrebuința calul și căruța, iar pentru greutatea se întrebuința puterea omenească sau a animalelor. Pe apă era folosită văsla sau pânza. Înțelegerea la distanțe se făcea prin semnale, focuri, ștafete, curieri, etc.

Abea în secolul 18 și 19 se produc, prin invenția mașinilor, mari schimbări în procesul de producție. La început mașinile au fost combătute cu violență cum a fost de pildă în meseria noastră combătută mașina de cusut. Aceasta era foarte naturală pentru că orice invenție în domeniul industriei produce perturbări.

Dar aceste proteste nu puteau opri mersul triumfător al mașinilor. În intervale scurte au urmat introducerea mașinei cu aburi, locomotiva, vaporul, mașina mecanică de țesut. Ele au fost primite cu plăcere dar și cu frică. Prin întrebuințarea nouilor mașini se putea produce în timp mai scurt marfă mai multă și mai eficientă; înlesneau călătoria și înțelegerea între oameni în timp mai repede dar, pe de altă parte, creiau și mai multă forță decât aveau până acum omul și animalele așa că acestea riscau să devie de prisos.

Puțini se gândeau atunci la mișcările mondiale pe cari nouile mașini le-ar putea crea.

Ele erau privite ca un real progres în producție și nimeni nu se îndoia că prin ele omenirea va deveni mai bogată și mai fericită. Nimeni nu se gândia la nenorocirile cari se vor crea prin neîntrerupta invenție de mașini noi cari vor înlocui omul lăsându-l muritor de foame.

Mașinile nu înlocuiesc numai dibăcia omului ci în parte și calitățile lui intelectuale; Ele lucrează întotdeauna la fel și nu obosesc nici odată.

Urmarea acestor dezvoltări tehnice a adus că prin raționalizarea procesului de producție se obțin cantități tot mai mari de articole în timp tot mai scurt și piețele tuturor țărilor sunt supraîncărcate cu marfă.

Scăderea prețurilor, sfârșitul prosperității, șomajul, lupta tuturor contra tuturor, mizeria, sunt urmele acestor aventuroase întâmplări.

Că nu mai poate merge astfel înainte, că situația de azi poate duce la distrugerea puterii omenești și la destrămarea actualei societăți care, în orice caz, a fost, în ultimii ani, scoasă din drumul ei normal, este părerea tuturor cari gândesc. Se poate înțelege că noi nu am creat o cultură nouă; am trăit din resturile vechii culturi, am creat numai organizări noi și am ajuns într-o situație în care ne putem întreba dacă aceste noi organizări și mașini constituie într'adevăr un progres. Omul a fost distrus de mașină, iar cultura de tehnică, deaceia trebuie să ne reintoarcem la om și la cultură. Trebuie să vedem din nou adevăratul scop al vieții; atunci numai tehnica va putea constitui un adevărat progres și mașinismul va putea fi îndreptat pe adevăratul drum al fericirii omenești. Tehnica nu ne va mai stăpâni ci va fi un instrument util în mâna omului.

Meseria noastră întrebuințează în general tot mâna omenească dar va fi totuși nevoită să întrebuințeze perfecționările tehnice atâta timp cât ele nu vor prejudicia calitatea produsului.

În primul rând însă trebuie să fie omul, iar tehnica să fie numai un mijloc, un ajutor și o ușurare.

Intrebuințarea timpului liber al lucrătorilor.

Intrebuințarea timpului liber al lucrătorilor, este corolarul problemei limitării zilei de lucru. O bună întrebuințare a acestui timp, corespunde atât intereselor generale ale colectivității, cât și interesului lucrătorilor și succesul oricărui efort în această direcție nu poate duce decât la o ridicare generală a nivelului civilizației. Se poate spune că valoarea morală a unui popor depinde într-o largă măsură de felul cum își întrebuințează timpul liber.

Această problemă a făcut de altfel obiectul unei conferințe internaționale da muncă, ținută la Geneva în 1924, care a recomandat Statelor să studieze mijloacele de organizare a zilei de lucru în așa fel, încât să asigure cea mai mare continuitate posibilă a orelor de libertate; să desvolte igiena individuală a lucrătorilor prin creierea de băi, piscine populare etc.; să îmbunătățească viața gospodărească și familiară a lucrătorilor prin creierea de grădini muncitorești, mici terenuri cultivabile sau crescătorii; să des-

volte forța și sănătatea fizică a lucrătorilor prin practica sporturilor, care asigură tinerilor muncitori, supuși extremei diviziuni a muncii industriale moderne, desvoltarea liberă a forțelor și îi înzestreză cu calități de inițiativă și emulație; să desvolte învățământul profesional și casnic și învățământul general prin biblioteci, săli de lectură, conferințe, cursuri profesionale, cursuri de educație generală etc.

În direcția acestor preocupări, Ministerul Muncii — din cauza lipsei totale de mijloace bănești — n'a făcut până în prezent decât slabe începuturi: mici biblioteci muncitorești, șezători prin fabrici și uzine, câteva reprezentații cinematografice, un stadion muncitoresc în București. Se poate afirma că în această privință totul este de făcut. Evident, o astfel de operă cere timp, continuitate, perseverență și mijloace materiale. Pentru un început, minimum 20.000.000 lei ar fi necesar.

Ocrotirea ucenicilor.

Cămine de ucenici, cantine muncitorești, colonii de vară.

În acest capitol intră căminele și coloniile de vară pentru ucenici.

Ideia căminului în care ucenicul primește întreținerea complectă în schimbul salariului minim primit dela patron, a întâmpinat la început o oarecare ostilitate din partea micilor patroni. Patronii mari au îmbrățișat însă dela început ideia.

Cu încetul, fie prin constrângeri indirecte, fie prin persuasiune, ideia a prins, iar patronatul a început să fie un cald sprijinitor al Ministerului. Astăzi avem pe tot cuprinsul țării un număr de 32 cămine pentru ucenici și 2 cămine pentru ucenice. Urmărim înmulțirea numărului acestor cămine, pentru ca să poată beneficia cât mai mulți ucenici de avantajele incontestabile pe care ele le prezintă. De altfel căminele de ucenici sunt cel mai bun mijloc prin care se poate realiza naționalizarea mâinei de lucru și deci a orașelor.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestui program al căminelor de ucenici ar fi nevoie de 100.000.000 lei. În bugetul actual nu există nici o sumă.

Ucenicul, prin natura mediului de unde se recrutează, a condițiilor de muncă, în majoritatea cazurilor istovitoare, a hranei insuficiente

și a mediului în care trăiește, atunci când nu aparține vreunui cămin, este predispus să se debiliteze până la tuberculizare.

În preocuparea de ocrotire a minorilor se impune deci ca o absolută necesitate, să dăm ucenicilor posibilitatea de a se repauza și reface în timpul verii, fie la mare, fie la munte, cu care ocazie să li se poată aplica și un regim de suprahană.

După examinările făcute de medicii școlilor, ai căminelor Ministerului și de către acei ai asigurărilor sociale, rezultă că este urgentă nevoie de trimitere în colonii pe timpul verii a unui număr de cel puțin 20.000 ucenici anual; cheltuiala corespunzătoare pentru organizarea acestor colonii, după experiența de până acum ar fi de 10.000.000 lei, față de nici o prevedere în bugetul actual.

Atunci când sforțările Ministerului Muncii în direcția satisfacerii nevoilor adânci ale muncitorimii, au fost an cu an strâmtorate de tot mai grele economii bugetare, — s'a făcut apel la sincera colaborare a patronatului și a muncitorimii, al căror interes se arăta din ce în ce mai viu pentru instituțiile create de Minister în scopul ridicării morale, sociale și profesionale ale păturii muncitoare.

Această colaborare a fost normalizată prin *legea pentru unificarea taxelor ce se percep la eliberarea titlurilor de capacitate profesională din 1927*, care, în afară de taxele obișnuite și înaintea ei, prevedea perceperea de la patroni a unei taxe de 2 lei săptămânal de fiecare salariat asigurat — toate acestea servind la crearea *Fondului pentru cămine de ucenici și așezămintelor de perfecționare și educație a muncii*.

Acest fond cu destinație precisă, fără caracter fiscal, alimentat din contribuțiile patronatului și ale muncitorimii conștiente de importanța așezămintelor pentru care a fost creat, se administrează de către un Consiliu format din reprezentanții industriașilor, meseriașilor și statului.

Realizările permise de acest fond sunt mari și îmbrățișează toate aspectele problemei de pregătire și ocrotire a muncii, — dar mai ales ele au în vedere perioada uceniciei, cea mai im-

portantă în dezvoltarea vieții muncitorești, căci de ea depinde formarea unor meseriași apți și a unor cetățeni luminați.

În afară de realizările în direcția căminelor de ucenici, fondul căminelor de ucenici a reușit și la alte scopuri. Astfel, tot din acest fond s'au ajutat instituțiile de educație muncitorească, asigurând funcționarea lor atunci când sumele prevăzute în bugetul statului erau neîndestulătoare.

Acest fond, care a permis Ministerului Muncii să-și urmărească o politică socială este deci alimentat din venituri de ordin cu totul privat, bazate pe mutualitatea participanților și nu pe contribuții fiscale. — Realizările obținute prin acest fond sunt revendicate de patroni și muncitori ca niște drepturi câștigate numai din sacrificiile lor; iar fondul a rămas indisolubil legat de realizările prezente și viitoare ale Ministerului Muncii.

Adunarea Uniunii generale a absolvenților școlilor de arte și meserii din țară.

Zilele trecute a avut loc la București a treia adunare a Uniunii.

D. Ing. insp. g ral Elie Bujoiu, deschide ședința Uniunii.

D. *Iosef Dan* face o dare de seamă asupra activității Asociației din ultimul timp. Anunță că s'a obținut ca absolvenții de școli de meserii să fie primiți în serviciu la C. F. R. în urma unei probe practice.

Anunță că Uniunea va interveni ca pe lângă proba practică care să fie eliminatorie, să se dea și e probă teoretică

D. maior *Stănescu*, absolvent al școlii superioare de meserii, promoția 1904 după ce arată grija comitetului și în special a d-lui inginer Bujoiu de absolvenții școlilor de meserii, propune a se face un chestionar cu întrebări din domeniul tehnicii naționale. Chestionar care să fie împărțit tuturor absolvenților școlilor de meserii.

Răspunsurile absolvenților să fie studiate de un comitet special constituit, așa ca Uniunea să aibă în orice moment gata toate soluțiile pentru rezolvarea tuturor cerințelor.

La această adunare a luat parte și Asociația absolvenților școlilor superioare de meserii din Arsenalul Armatei, afiliată Uniunii.

Au mai vorbit d-nii: Dumitriu, Apostol Ene Buzău și d. Basta Cluj.

Activitatea culturală a meseriașilor croitori din Capitală

— Cum funcționează biblioteca —

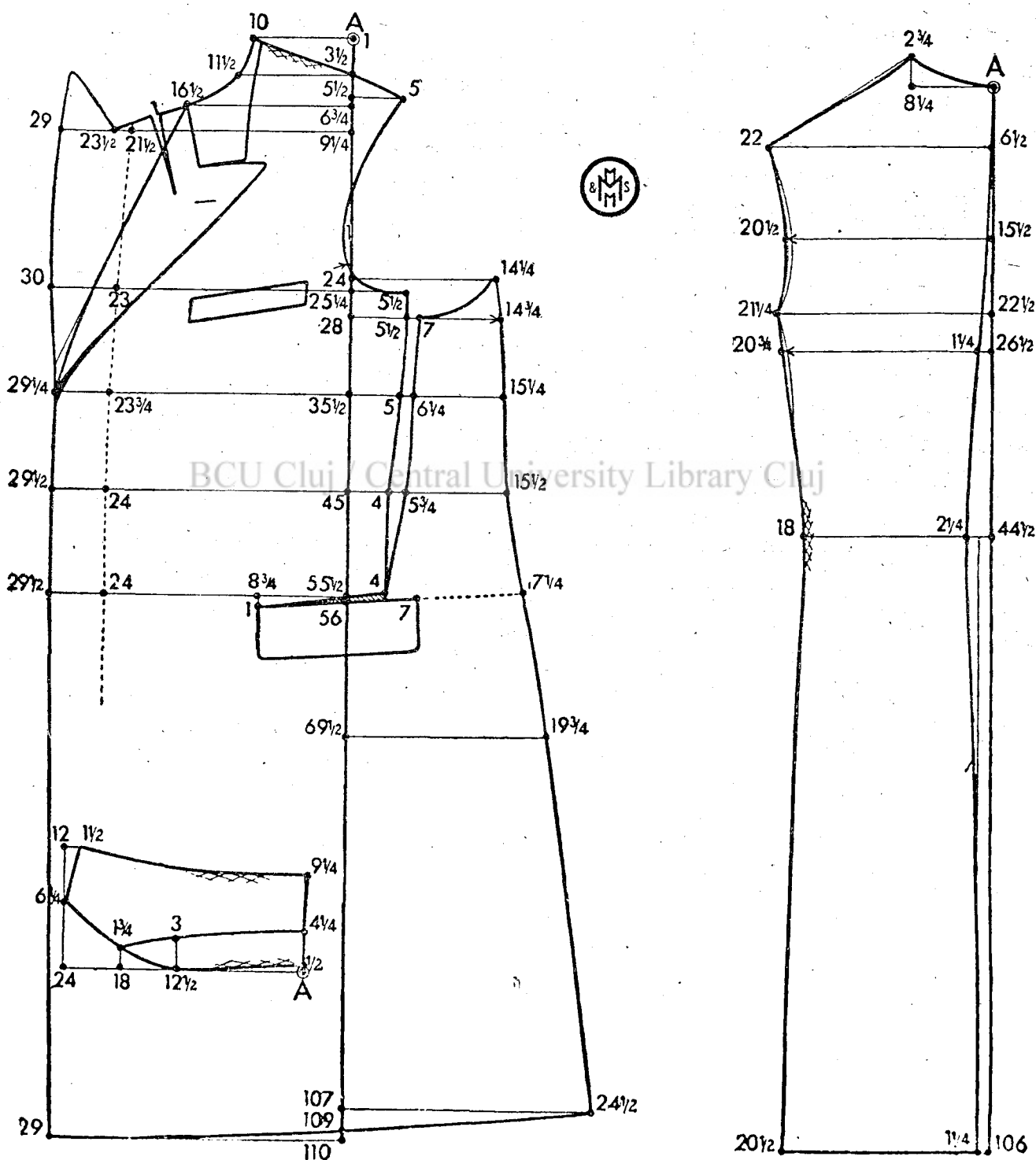
Biblioteca Meseriașilor Croitori din Capitală, în a cărei frunte se află d-nii I. Olteanu ca președinte și d-l I. Vancea, ca secretar general duce o acțiune foarte intensă și rodnică în viața socială a breslașilor din capitală. Acest institut cultural important și atât de bine organizat, care funcționează chiar dela început în localurile din Str. Halelor No. 7, bazat pe taxe absolut reduse de membri deține cea mai perfectă și mai bogată bibliotecă de cărți din domeniile breslei croitorești, fiind înzestrat cu toate cărțile de specialitate scrise în diferitele limbi ale lumii. Tineretul, doritor de cunoașterea tainelor meseriei are în acest institut un izvor bogat de a se perfecționa în științele meseriei, obținând cărțile bibliotecii în împrumut pentru a le putea studia. Pe lângă împrumutarea cărților acest important institut cultural al croitorimei organizează lunar și câteva conferințe de studii și distractive, contribuind astfel în proporție foarte mare la educarea și luminarea breslașilor. Conducerea institutului cultural a decis ca în lunile viitoare să organizeze o serie de conferințe, având ca subiect: Camerele de muncă, asigurările sociale precum și lămurirea proccetelor de legi financiare și de impozite, interesând ei ai deaproape croitorimea.

Cum să croim?

Palton la un rând (Chesterfield)

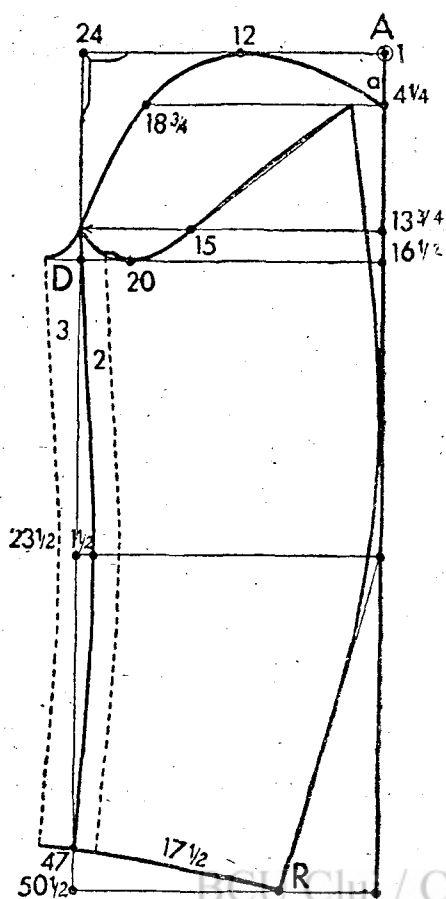
Și la paltoane e de observat că la croeli desenate după scheme reduse este de luat în

seamă numai proporția dimensiunii jumătății măsurii pieptului de deasupra vestii.

Celelalte dimensiuni cât și cusăturile sunt de considerat cu un plus de $\frac{1}{2}$ cm.

Până la dimensiuni de 48 cm. se va socoti pentru toate dimensiunile de proporția ju-

mătății măsurii pieptului, iar pentru dimensiuni ce trec de 50 cm. (jumătatea măsurii pieptului) se va considera o scară mai mică pentru dimensiunile de înălțime.

De pildă un model cu dimensiunea pieptului 92/46. Vom lua pentru dimensiunile de înălțime cât și de lățime scara dimensiunii de 46 cm.

La un model cu dimensiunea pieptului 104/52, pentru dimensiunile de lățime luăm scara dimensiunii de 50 cm., iar pentru dimensiunile de înălțime luăm scara dimensiunilor de 52 cm.

Măneca până la 50 cm. se taie după scara dimensiunii jumătății pieptului. Peste 50 cm. se taie după o scară mai mică. De pildă pentru dimensiunea jumătății pieptului 52 cm. luăm scara 51 cm.

Lungimea mâneci se măsoară cu centimetrul în partea din spate fixând ca de obicei lățimea din spate în A și lungimea în R.

□ INFORMAȚIUNI □

Croitori-meseriași! În orice chestiune pendintă de branșa noastră, sau la întrebări de probleme vitale vă dăm sfaturi gratuite.

Publicăm gratuit anunțurile muncitorilor din branșa noastră care caută post. Vom da imediat răspuns în această rubrică publicațiilor de orice natură trimisă redacției noastre. Manuscrisele nu vor fi restituite.

REDAȚIA.

Oficiul Național I. O. V., aduce la cunoștința invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, că în conformitate cu art. 45, 54 și 141 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global publicată în M. O. No. 89, din 19 Aprilie precum și a instrucțiunilor oficiale publicată în M. O. No. 92 din 22 Aprilie a. c. au fost scutiți și pe viitor dela plata impozitului elementar pe salarii, cât și pe impozitul global la pensiunile ce primesc în această calitate.

După repetatele constiuri, dizolvări și reconstituiri, fabricele de mătase vegetală din țară au căzut din nou la un acord pentru înființarea unui birou comun de vânzare a produselor lor. De data aceasta organizarea cartelului va reveni, după cum afirmă revista „Finanțe și Industrie“, Băncii Comerciale italiene și române, care va primi în depozitele sale producția tuturor fabricelor, avansând 60 de lei de fiecare metru de Crêpe-de chine produs. Până acum nu s'a ajuns la o înțelegere definitivă, deoarece banca pretinde ca'n noul cartel să intre toate întreprinderile mai însemnate din țară; ori până acum n'au aderat fabricele Tregitch și Seta.

*

Prin rândurile de față invităm cu insitență cititorii noștri să binevoiască a remite administrației revistei noastre abonamentul, ca trimiterea revistei să nu sufere dificultăți.

□ POȘTA REDACȚIEI □

Ioan Klemm, croitor. Am primit scrisoarea Dvoastră din care publicăm următoarele părți de interes general: „Am sosit acasă în urbea mea natală venind dela Lyon unde mi s'a retras biletul de liberă petrecere. Sunt croitor. Timp de șase ani am muncit, am învățat și m'am perfecționat în diferite orașe mari ale Franței. Patronii au fost mulțumiți de purtarea mea impecabilă, iar autoritățile mi-au prelungit în fiecare an dreptul de ședere în țară. În luna Decembrie însă guvernul francez a dat un ordin general prin care 20% dintre muncitori străini trebuie să părăsească în timpul cel mai scurt Franța. E natural că primii expulzați au fost muncitorii necăsătoriți, între cari și subsemnatul. Plin de speranțe am pornit la drum, aceste speranțe însă s'au spulberat foarte repede. Sosind acasă am văzut imediat că mica industrie a croitorilor a parcurs o evoluția formidabilă. Atunci când am părăsit țara, plecând în străinătate, situația era disperată. Croitorimea din orașe dar mai ales aceea din orașelele mai mici, cu toată abundența comenzilor nu era în stare să-și asigure o existență sigură deoarece era expusă la bunul plac al comercianților locali de stofe și de materiale. Imi aduc perfect de bine aminte de un caz ce s'a petrecut încă în anul 1913. Patronul meu depe atunci, dl. Iosif B. proprietarul unei prăvălii de croitorie din centrul orașului Timișoara, care s'a angajat la executarea unui pardisiu și a unui rând de haine din mica colecție a comerciantului de stofe D. Potrivit prețurilor de atunci, costul hainei a fost fixat de croitor la 6200 de lei iar al pardisiului la 4800 de lei. S'a întâmplat însă că stofa hainei avea greșeli de țesătură, iar pardisiul „n'a reușit“. Croitorul a dus stofe îndărăt comerciantului, care a primit-o natural în forma de retur. Acest comerciant însă pe motivul scumpetei n'a vrut să mai dea croitorului noua stofă decât dacă plătește în plus 1084 lei pentru cele 3 m. 20 cm. stofe, cari erau de acelaș material ca și prima. Adică comerciantul a scumpit marfa cu 20%, iar croitorul a fost nevoit să-și sacrifice profitul numai ca să poată executa comanda. Intre timp însă stofa din care era făcută pardisiul, s'a epuizat. Patronul meu a convins clientul să-și facă pardisiul din acelaș material cu o culoare mai deschisă. La alegerea stofei, comerciantul în loc de 800 de lei, cum a fost la prima comandă a cerut 1250 de lei adică cu cca 56% mai mult față de prețul original, tot pe motivul scumpetei. Patronul meu și-a p'erdut deci capul la o afacere atât de simplă. Astfel de anomalii și șicane erau la ordinea zilei. Atunci m'am gândit cu înfrigurare la timpurile când voi deveni și eu croitor cu atelier propriu. Am plecat deci în străinătate, unde cu toate

peripețiile anturajului străin am lucrat și m'am cultivat în mod mulțumitor, până când mi s'a întâmplat cazul cu libera petrecere. După întoarcerea mea acasă, am observat cu surprindere în mâinile unui coleg revista „Croitorul“. La prima privire asupra revistei m'am recules. M'a bucurat când am văzut că și în România există o solidaritate în meseria croitorească, că există o presă, o opinie publică ca și în străinătate. În Franța 24 de reviste de croială și de mode răspândesc cultura și arta meseriei noastre, toate luptând pentru interesele meseriașilor croitori. Această presă are un nivel de mare cultură, are curaj și este interesantă. Articolele, publicațiile, comunicările tehnice ale revistei „Croitorul“ cu drept cuvânt m'au surprins deoarece nu m'am așteptat la un nivel atât de occidental și european. Și în fine trebuie să mai remarc că din cetirea revistei „Croitorul“ pe lângă mulțumirea intelectuală am avut imediat și beneficii.

În această revistă am cetit prima dată publicațiunea Societății Anonime „Collectio din Brașov. Bravo! Adică și în România există o puternică societate comercială cu un nivel și spirit european, care furizează croitorilor articole de mode, stofe, modele cât și sfaturi. Am scris imediat direcției firmei „Collectio“, anunțând că m'am făcut independent, caut relațiuni cu această firmă și să-mi trimeată colecția lor de mostre. Direcția firmei m'a primit cu bucurie, cerându-mi răgaz cu motivarea că S. A. Collectio, ținându-se de regulile comerciale nu furnizează colecții de mostre decât croitorilor specializați și într'adevăr independenți. Mi s'a comunicat deci, să aștept până când se va informa asupra persoanei mele. Eram foarte mulțumit, când peste câteva zile a sosit și m'a vizitat voiajorul firmei. Am avut într'adevăr o zi fericită și prețioasă. Voiajorul firmei mi-a adus colecțiile și mostrele de stofe și de garnitură. O după masă întreagă, până seara târziu mi-a explicat tot materialul colecției, tainele tratamentului, lămurind amănunțit toată procedura ofertei și servirea clientului. Până acum am comandat 60 de rânduri de haine și trebuie să mărturisesc sincer că baza carierei și existenței mele este revista „Croitorul“ și firma „Collectio S. A.“ din Brașov. Pentru această voi fi pe vecie mulțumitor și adânc recunoscător. „Urmează semnătura. — Această scrisoare este una dintre sutele și sutele pe cari le primim zilnic la redacție. Aceste rânduri le-am dat publicității cu satisfacție deoarece ele parvin dela un croitor cu o cultură mondială care și-a perfecționat cunoștințele în străinătate și ne mângăie că acest meseriaș vede în revista noastră nivelul revistelor europene. Față de acest brav coleg

al nostru avem o singură dorință: să-și continue mai departe drumul spre creierea existenței. Noi vom fi alături de el cu sfaturi și îl vom spijini totdeauna.

Ion Călinescu, Craiova. Asupra circularelor de reclamă trebuie să lipiți neaparat timbre. Conform dispozițiilor legii timbrului, costul timbrului, costul timbrelor se pot achita în formă de paușal la Administrația Financiară. În acest caz, jos pe tipăritură trebuie menționat că ați achitat costul timbrelor sub numărul cutare la Adm. Financiară. Dacă procedați așa nu vi se va întâmpla ca comisia de control să vă pedepsească fără vină, din cauza că un timbru n'a fost bine lipit și a căzut jos dela sine. Am mai spus, că facturile de sub 1000 de lei eliberate în scopul de încasare sunt scutite de timbre. Numai atunci când croitorul vinde stofă și pentru aceasta eliberează factura este obligat a o timbra.

N. Coroianu, Tighina. Orice marfă sau producțiune industrială se poate introduce în țară numai pe baza aprobării Comisiunii Contingentării din București, care vă eliberează un certificat pe baza căruia aveți dreptul să transmițeți în valute contravaloarea mărfii comandată din străinătate. După părerea noastră veți putea obține fără mari dificultăți dreptul de import a mașinei de cusut comandat din Anglia deoarece România are un schimb de mărfuri foarte intensiv cu Marea Britanie. Mașina specială de cusut, comandat de Dvoastră este de fapt cea mai modernă și de o valoare cu mult mai mare decât producțiunile firmei Singer & Co. Aveți dreptate când afirmați că aparatul comercial din România firmei de mașini de cusut Singer & Co. n'are atitudinea cea mai loială față de clienți. Despre această însă, centrala firmei nu credem ca ar avea cunoștință.

Ioan D. M. Dinca, Majlovița jud. Dolj. Din scrisoarea D-voastră nu se deprinde, dacă aveți nevoie de un post cu leafă, sau doriți numai să vă specializați în meseria croitorească. În Brașov nu există, decât ateliere mici și mijlocii de croitorie și fabrici mari de postavuri. În aceste fabrici nici decum nu vă puteți perfecționa cunoștințele. Ar fi mai preferabil, dacă ați urma cursurile academiei de croitorie, a cărei adresă o aflați în altă parte a revistei. Încercați acolo în comună să vă creați o existență mai sigură. După ce ați urmat cursul academiei de croitorie, ați învățat, ați cetit regulat revista noastră veți fi în stare să furnizați clientelei, haine cari să le atragă spre noi comenzi. La fabricile din Brașov momentan după cum suntem informați nu se angajează lucrători noi, deoarece lucrează cu cei vechi.

B. Augustin, Piatra Neamț. N'aveți nici un motiv de disperare. În scrisoarea D-voastră adresată redacției noastre Vă plângeți că nu sunteți în stare să propășiți că afacerea D-voastră din cauza lipsei de capital. Este o teorie greșită să credem, că un atelier de croitorie are nevoie de capital. Are nevoie de clienți și atunci merge afacerea. Dacă aveți nevoie de stofă adresați-vă firmei „Collectio“ S. A. din Brașov. De aci veți primi și sfaturi și lămuriri asupra felului cum trebuie procedat față de clienți,

Sunteți doar tânăr. Ar fi o vină dacă v'ați pierde speranța. Și criza va trece odată și atunci am scăpat cu toții de grijile apăsătoare ale momentului.

Domnii Croitori găesc:

Cele mai frumoase, Jurnale de mode bărbătești și de dame, pentru sezonul actual ce au sosit de la Paris, de la Milano, și de la casa Adam.

Tabloul Militar, cu noile uniforme ale Armatei Române, apărut pentru prima oară în România, cu toate uniformele de pe: Mare, Uscat și Aviație.

Cărți de croit, metode bărbătești și de dame, de la diferite școli din Paris, în limba: Română, Franceză și Germană.

Liniuțe, gradatoare în patru dimensiuni, divizată pe fracțiuni pentru măsurat clișeile din metode și figurile din Jurnalele de Mode.

Cursuri de croit, după metodele Franceze, la care se eliberează și diplomă cu certificat de absolvire din Paris, elevului după terminarea cursului.

Aparatele Precision, noile invenții Parisiene, pentru controlat ținuta la client.

Manechine, bărbătești și de dame,, forme noi Franceze în diferite măsurii.

Centimetre, marca „Lavigne“ cele mai bune din lume ca: precizie și durabilitate.

Tipare, care se execută după măsură pentru ori ce model de bărbat sau damă.

Accesori de croitorie, diferite ca: linii, echere, pernițe de probat, colțuri, mâncare, lopățele de bătut, scânduri de călcat, grătare pentru fer, etc. etc.

Toate aceste articole de mai sus, cât și alte noutăți, sunt explicate pe larg în CATALOGUL GENERAL care vi se trimite gratis la cerere, adresându-vă la:

MANECHINE
BĂRBĂTEȘTI
SI DE DAME
FORME NOI FRANCEZE

Jurnale
de mode

ULTIMILE NOUȚĂȚI AU
SOSIT DIN PARIS.

REPR.
DIONISIE NEAGOE
CALEA ȘERBAN VODĂ 31, BUCUREȘTI
— CERETI CATALOGUL — 5 —

Reprezentanța: DIONISIE NEAGOE Calea Șerban-Vodă No. 31. București V.

BEAU BRUMMEL.**Anecdote din viața arbitrilor eleganței.**

„Frumosul Brummell“, arbitrul eleganței în Anglia, în secolul trecut a intrat în istorie. Extrem de interesant este însă anecdoticul vieții lui, din care dăm o parte mai jos.

George Bryan Brummell a fost, după cum se știe, cel mai mare și cel mai faimos „dandy“ al secolului trecut, omul care a ridicat moda și eleganța la adevărată artă, și care, prin felul cum își aranja cravata, entuziasma la culme pe Alfred de Musset și o făcea pe d-na de Staël să viseze săptămâni întregi.

Anecdotele din viața lui sunt nenumărate.

Brummell, care era un tânăr de o frumusețe extraordinară, avea un singur țel în viață: să se impună prin eleganța lui. Și a isbutit. Studiase bine psihologia societății din epoca lui.

— Dacă aș înceta, spune el, să măsoz disprețuitor, din creștet până'n talpă, pe marchizi și dacă aș înceta să tratez ca pe niște imbecili pe prinții de sânge regal, m'aș osândi singur la uitare deplină. Lumea e stupidă, iar eu caut să mă folosesc cât pot mai mult de stupiditatea ei.

Pentru asta risipa în dreapta și'n stânga sarcasme, insulte și dispreț. Cu cât el îi disprețuia mai mult pe ceilalți, cu atât aceștia îl stimau și-l lingușiau mai mult.

Odată ducele de Bedford își făcuse un palton și, înainte de a-l îmbrăca, ceru părerea lui Brummell.

— Cum vi se pare paltonul meu? întrebă el.

Acesta îl luă în mână, îi pipăi cu vârful degetelor și zise disprețuitor:

— Această vechitură o numiți dv. palton, duce?

Altădată, unui lord elegant, care încălțase ghete noi, Brummell îi zise disprețuitor:

— Cum numiți, milord, aceste obiecte pe cari le purtați în picioare, fiindcă nu-mi închipui că ar putea fi ghete!..

Un bancher milionar îl pofți la masă.

— Primesc să viu, zise Brummell, dar cu condiția să nu aflu nimeni!

Numai regele Angliei, George al IV-lea, cu care era în strânse relațiuni de prietenie, avea dreptul

să fie de față atunci când Brummell își făcea toaleta. Nimeni altul n'a isbutit vreodată să afle tainele faimosului dandy.

Odată, un lord elegant îi spune:

— Vă rog fierbinte, d-le Brummell, dați-mi rețeta lacului cu care vă lustruiți încălțăminte.

La care, Brummell răspunse grav:

— O lustruiesc cu spumă de șampanie.

Altuia, care-l ruga să-i dea adresa coaforului său, Brummell îi spuse:

— Am trei coafori: unul pentru tâmple, altul pentru părul de pe frunte și al treilea pentru coadă.

Când Brummell își isprăvia toaleta, apărea în pragul ușii din anticameră și stătea acolo nemișcat ca un idol, pentruca admiratorii lui, cari îl așteptau să-l ia apoi în primire și să-l conducă la vreo serată, unde apariția lui provoca o vie senzație. La serată, Brummell se învârtia de colo până colo, rece, flegmatic și sarcastic, pe urmă, la un moment dat, pleca pe neașteptate, fără să salute pe nimeni.

Lordul Byron, oridecâteori se discuta despre Brummell, vorbea despre acesta cu ură și admirație.

Cel mai fanatic admirator al lui Brummell era prințul de Wales, care încerca mereu să-l imite, atât în felul cum se îmbrăca, cât și în manierele lui.

În 1811 însă, prințul se certă pentru o bună bucată de vreme cu Brummell. Și de atunci, avură loc multe incidente între ei.

Intr'o zi, Brummell ieșise la plimbare cu un prieten. La un colț de stradă se încrucișară cu prințul de Wales, care opri pe însoțitorul faimosului dandy și intră în vorbă cu el, făcându-se că nu-l vede pe Brummell. Atunci acesta, întorcându-se către însoțitorul său, îl întrebă tare, astfel încât să fie auzit de către toți cei cari urmăreau scena, arătând pe prinț:

— Cine e acest țărănoi?

Altădată, se ducea la o expoziție de pictură. În clipa în care era să intre, apăru și prințul de Wales. Cei doi bărbați se prefăcură să nu se vad. Sentinela, care era așezată la intrare, îndată ce-l văzu pe prinț, salută prezentându-și arma. Atunci Brummell răspunse la salutul soldatului, cașicând acesta l-ar fi salutat pe el, și, mândru, călcând apăsător, trecu întâiul...

Fiecare croitor cu conștiință are datoria să răspândească și să aboneze
revista „CROITORUL“

Idei profesionale

Meseria de croitor nu înțelegem numai prin lucru manual cu acul, ori cu croitul. De a fi cineva un perfect patron „croitor“ trebuie se fie și un bun psiholog. Fiind-că sunt clienți, cari când vin pentru prima oară în atelierelor noastre, par a fi din fire corecți și serioși, alți din contră rar a fi glumeți și veseli.

Un patron psiholog imediat cunoaște obiceiul clientului, și știe să pătrundă în sufletul clientului și înțelege și gustul lui fie ele bune sau rele. Nu este bine ca clientul să fie contrazis chiar când dreptatea nu este de partea lui, fiind-că în felul acesta se câștigă încrederea clientului pe jumătate fiind astfel procedat încrederea rămâne deplină în timpul probelor și până la efectuarea comenzilor. De exemplu clientul se plânge că cutare croitor unde s'a servit nu era conștient la lucru, fiindcă hainele după purtare avea defecte, la guler, la mâneci, etc. Mulți dintre patronii croitori se asociază cu clientul, și tot odată critică pe colegul lui într'un mod necivilizat dar când e lucru efectuat, vede c'a eșit și mai prost lucrul efectuat la astfel de patroni, nepregătiți pentru lucru, ci numai pentru *critică*.

Ca concluzie: Un croitor pregătit când are asemenea cazuri, trebuie să vorbească cu multă precauțiune în fața clienților, trebuie să arate că defectele la o haină atunci se vede când haina e purtată și luată după corp. Intre meseriașii croitori trebuie să dispară cu desăvârșire critica între unul și altul fiind-că contrariu își înjosește branșa din care face parte.

Un caz recent s'a întâmplat chiar în prăvălia mea, D. N. N. colonel în rezervă comandase la mine

un costum de haine cu care s'a declarat mulțumit. Croitorul X, vecinul domnului colonel, întâmplător a calcat acest costum și'a exprimat dorința ca pe viitor să comande la el D. colonel un costum, fiind-că acest costum, cu care colonelul a fost foarte mulțumit, este lucrat prost și chiar nici un croit după moda de azi.

După un scurt timp acest croitor a fost onorat cu o comandă a D-lui colonel, și spre supriinderea lui hainele nu era de purtat. fiind eșit scurt și îngust și așa mai departe, croitorul a recunoscut vina și fiindu-i frică de reclamație la corporație, a restituit banii, costul stofei Colonelului, eu ulterior am aflat de acest lucru chiar dela Colonelul care s'a exprimat la mine astfel: „Că este o greșeală și ticăloșie când croitorii critică unul pe altul.

Fiindcă de multe ori prin critică nejustă, își desgustează pe client de a purta o haină bună. Cu un cuvânt, datoria patronului croitor este a se deda după firea și gusturile fiecărui client, astfel, fiind corect își câștigă încredere și cu timpul să devenim simpatici în afacerile noastre chiar prieteni cu clienții noștri. Cunosc mulți patroni croitori mai slabi în meserie și croială, unii chiar moderne și totuși au o clientelă destul de multă, aceasta se datorește numai faptului că știe a se comporta față de fiecare fire și caracter.

Este mult mai bine să lăsăm să vină încăpăținarea din partea clientului, dar niciodată din partea noastră, fiindcă astfel, clienții de multe ori se prind prin sfaturile noastre, dar de multe ori, ele au un efect contrariu și pe care nu le putem demonstra cu nimic.

Aci stă secretul „Psychologie“.

(Va urma)

I. Vancea

maestru croitor,
membru Sind. Patr. Croitori.

Șomajul în creștere

Somajul în lume. In cele mai multe din țările europene, numărul șomerilor a crescut in primele luni ale anului, față de aceeași perioadă a anului trecut și anume: în Suedia și Estonia cu 77 la sută, în Cehoslovacia cu 61 la sută, în Belgia cu 35 la sută, în Danemarca cu 30 la sută, în olanda cu 26 la sută, în Elveția cu 22 la sută, în Italia cu 12 la sută și în Anglia cu 4 la sută.

Deasemenea, șomajul a sporit în Franța, Finlanda și Norvegia.

Procentul de șomeri în raport cu totalitatea celor ocupați arată rezultatele foarte pesimiste în foarte multe țări. Așa de-o pildă în Statele-Unite, cifra de 12.5 milioane șomeri reprezintă 34 la sută dio totalul celor apți pentru muncă; în Danemarca acest procent e de 42.8, în Olanda de 38, în Germania 33, în Austria 32.1, în Elveția 25.2, în Anglia 22.8, în Belgia 22.1, în Cehoslovacia 20.7.

Portul românesc național în moda mondială

Sunt foarte la modă acum bluzele, se fac din mătase, cotton, batist, voal, pânză, crêpe uni, gofrat, reiat sau din pichet.

Revistele de modă din Paris recomandă genul bluzelor românești cari se confecționează acum în forme moderne cu culori și desene variate.

Dintr'o cronică pariziană citim:

„Bluzele moderne sunt oin voal, unele cu mâneci lungi, altele cu mâneci scurte, altele cu

mâneci raglan, imitând ca formă și broderie bluzele și iile românești“.

E, firește, o bucurie și simțim ca o mândrie că geniul bluzelor românești, așa de frumoase și atât de durabile, reintră în gustul marelui oraș creator al modei. Exemplul care ne vine din străinătate pentru prețuirea a ceea ce e al nostru, trebuie să de imbold dea preferință în toaleta oricărei bune românce.

Cei ce-și plătesc impozitele la timp beneficiază de o reducere de 20%

Se știe că art. 5 din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice acordă contribuabililor, cari își plătesc impozitele, avantajii foarte însemnate, cari se traduc, de fapt, printr'o reducere de 20 la sută a datoriei lor către stat de care cetățenii trebuie să caute a beneficia.

Textul articolului 5 spune că acei contribuabili, cari, în primele 45 de zile ale trimestrului înlăuntrul căruia plata a devenit exi-

gibilă, achită în întregime debitele din contribuțiuni directe, adiționale și drumuri și impozite succesoriale, beneficiază de o reducere de 5 la sută a debitului trimestrului în curs.

Reducerea impozitelor adiționale și drumuri va fi suportată de autoritățile în contul cărora se încasează aceste impozite.

Pentru impozitele succesoriale, termenul de 45 zile se socotește de la data când debitul a fost înscris în roluri.

Neregulile dela școala de meserii din Huedin.

În ultimele două zile, d. inspector Pitu din ministerul instrucției publice, a făcut o anchetă la școala de meserii din Huedin, unde a stabilit noui nereguli în sarcina d-lui Ion Georgescu, directorul acestei instituții.

Cu acest prilej anchetatorul a stabilit că, din cauza completei lipse de prestigiu, la care a ajuns astăzi actuala conducerea a școlii, părinții elevilor, în mod sistematic, își retrag copiii dela Huedin, înscriindu-i la alte școli. De aceea, anul acesta, la școala de meserii din Huedin nu mai sunt decât 21 elevi, dintre cari 14 urmează să absolve cursurile acum în lunie.

În sarcina directorului Georgescu s'a mai stabilit, între altele, deturnare de fonduri administrative frauduloasă, etc., fapte pe cari d. inspector Pitu urmează să le raporteze de urgență d-lui ministru Gusti, singurul în drept a lua măsuri ca mica școală de meserii din regiunea moșilor să fie cel puțin acum în ultimul moment, salvată dela desființare.

Doleanțele fabricelor de postav din țară

O delegație de fabricanți de postav compusă din d-nii Butculescu (Azuga), dr. I. Tolnai (Industria Lânei) dr. I. Nicolau (W. Scherg) și Andrei (Isvoreanu) s'a prezentat în audiență d-lui V. Madgearu, ministrul finanțelor, exprimându-i situația grea în care se găsește această industrie. D. ministru V. Madgearu a promis că va aloca în limitele posibilităților sumele necesare plăților lunare, pentru achitarea creanțelor către fabricanți. D-sa a și anunțat că la fixarea cheltuelilor pentru luna Mai, a alocat pentru furnizorii echipamentelor militare 30 milioane lei.

Fabricanții lor li se vor da, pentru datoriile ariate, bonuri de tezaur. Aceasta însă, probabil în luna Iunie a. c.

Croitorului meu

*I-am spus să-mi facă o haină lungă,
Că stofă e și-o să ajungă
Dar văd, că haina e stricată
Din lungă mi-a făcut-o lată.*

VERO

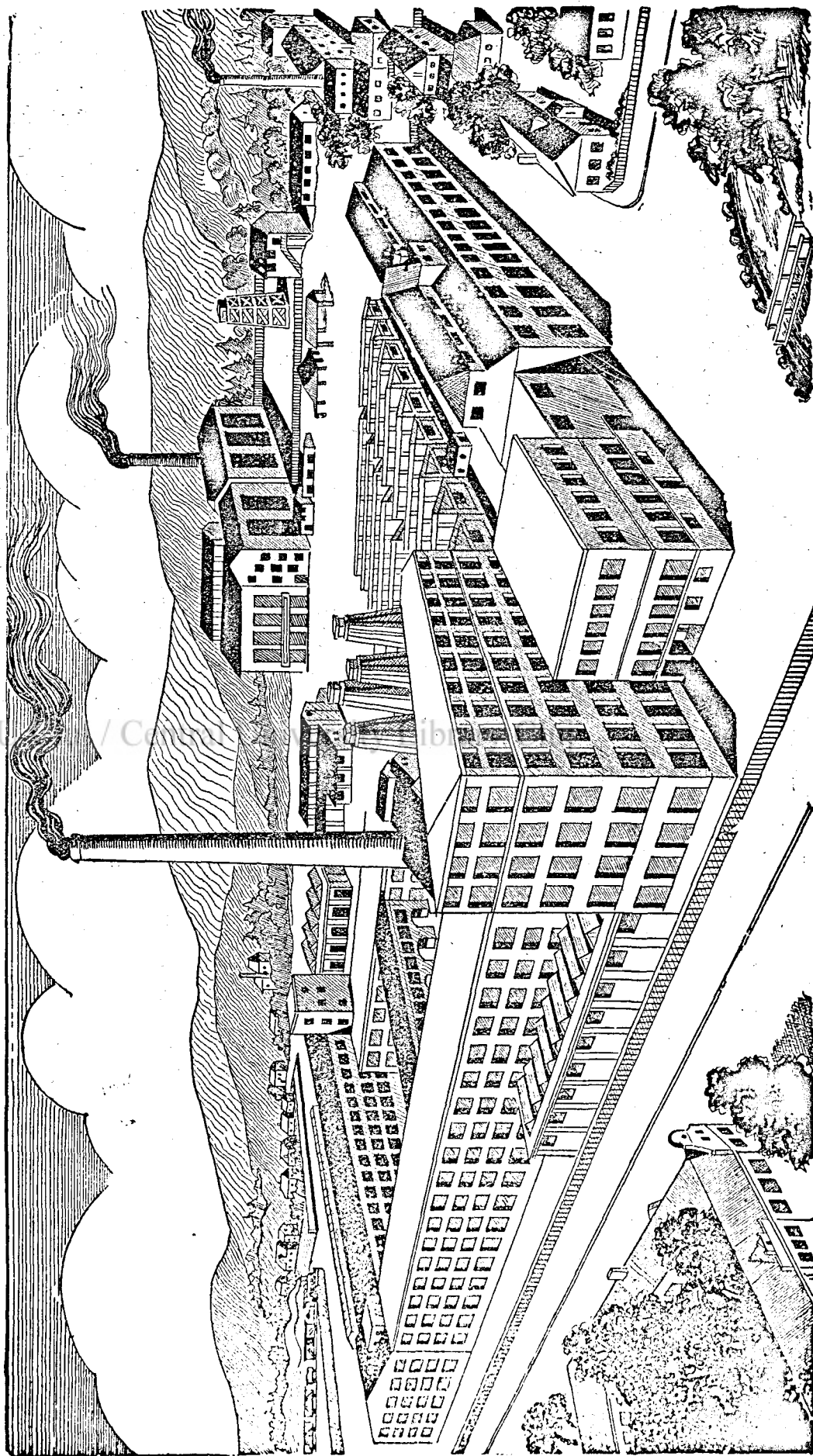
Fondat 1828:

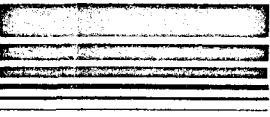
BARCELONA 1929.
DIPLOMĂ DE ONOARE.

Fabricile de postav și țesături de modă din Brașov

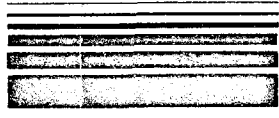
WILHELM SCHERG & Cie. S. A.

recomandă la
prețuri modeste produsele lor apreciate de
stofe de modă
pentru domni și dame

cari în privința execuției lor
excelentă de prima clasă nu
rămân în nici un fel în urma
celor mai bune produse streine

De aceea este în interesul Dv. și al clienților Dv. de a
întrebuința produsele noastre!

« COLLECTIO »

UNIUNEA POSTAVARILOR CU CARTELE S.A.

A.G. DER VEREINIGTEN MUSTERKARTENGESCHAFT

EGYESÜLT MINTAKARTYAÜZLETEK R.T.

BRASOV

STR. VOEVODUL MIHAI 32

TELEFON: 7-40

ADRESA TELEGRAFICA:

„COLLECTIO“ BRASOV

Bogat și bine asortata noastră

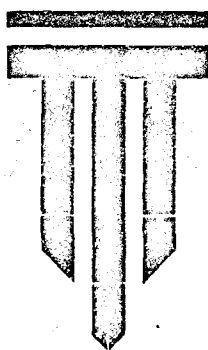
colecțiune cu prețurile ei ex-

trem de reduse a devenit

indispensabilă în ori-

ce atelier de

croitorie

Maistrilor croitori oferim avantajuri și beneficii speciale.